Απάντηση εις την ένσταση: «Και αυτοί που εργάζονται την Κυριακήν, λόγω του είδους της εργασίας των και δεν εκκλησιάζονται, θα κολασθούν;» (Δημήτριος Παναγόπουλος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 30 Ιουνίου, 2010

Είναι αλήθεια, ότι και αυτήν την ένστασιν την συναντώμεν συχνά, προβαλλομένην εκ μέρους των λεγομένων «καλών ανθρώπων», οίτινες θέλουν, σώνει και καλά, να αποφύγουν τον εκκλησιασμόν.

Και λέγουν «Εγώ, κύριοι, είμαι φερ' ειπείν, αστυνομικός, και την Κυριακήν το πρωΐ είμαι υπηρεσία. Τί πρέπει να κάμω να πάω εις την Εκκλησίαν ή εις την υπηρεσίαν μου;

Εγώ είμαι σωφέρ, λέγει ο άλλος, και την Κυριακή το πρωΐ πρέπει να βγάλω το λεωφορείον. Τί πρέπει να κάμω; να μην πάω και να πάω εις την Εκκλησίαν; τότε θα σταματήση η συγκοινωνία και πώς θα πάη ο υπόλοιπος κόσμος εις την Εκκλησίαν χωρίς συγκοινωνίαν;

Εγώ, λέγει ο παρακάτω, εργάζομαι εις εργοστάσιον που εργάζεται νυχθημερόν και την Κυριακήν το πρωΐ είναι η βάρδειά μου. Τί να κάμω; να τους πω ότι είμαι χριστιανός και να πάω εις την Εκκλησίαν και δεν έρχομαι στη δουλειά; Θα με σχολάσουν, και τότε τί θα κάνω που έχω οικογένειαν;» Και πλείστοι άλλοι προβάλλουν παρόμοιας ερωτήσεις, διότι η φύσις της εργασίας των είναι τοιαύτη.

Η απάντησίς μας δι' όλους αυτούς, ή και δι' άλλους ακόμη είναι η εξής· «Κύριοι, να πάτε εις την εργασίαν σας» και η Εκκλησία, όχι μόνον δεν θα σας αφορίση, αλλά θα δέεται (ως και μέχρι σήμερον δέεται) λέγουσα· «Κύριε, μνήσθητι και αυτών, που δι' ευλόγους αιτίας δεν είναι μαζί μας σήμερον», και πράγματι ο Κύριος θα σας ευλογή.

Αλλά το θέμα δεν σταματά μέχρις εδώ, αλλά μάλλον αρχίζει απ' εδώ. Και ερωτώμεν τους τοιούτους· Δεν μας λέτε· Και τας τέσσαρας Κυριακάς του μηνός είσθε πρωινοί; Μάλλον αυτό είναι. Τας υπολοίπους Κυριακάς ή εορτάς του μηνός που δεν είσθε πρωινοί, εκκλησιάζεσθε; Διότι αυτό είναι το αμάρτημα και όχι ότι εργάζεσθε μια Κυριακή τον μήνα, εκτός της θελήσεώς σας, και εις αυτό να προσέξητε πάρα πολύ.

Καθ' ότι ωρισμένοι προτιμούν την Κυριακήν το πρωΐ, κατά την ώρα της Εκκλησίας,

να περιποιηθούν τα άνθη των, να ποτίσουν, να κλαδεύσουν, να σκαλίσουν τον κήπον των, να πλύνουν τον σκύλον των ή να τον βγάλουν περίπατο, να διορθώσουν ωρισμένα πράγματα στο σπίτι των, να κτίσουν και να βάψουν εις αυτό, να διορθώσουν το αυτοκίνητόν των, να τακτοποιήσουν εις το κατάστημα των κ.τ.τ. και όχι ότι έχουν εργασίαν, αλλά τους δημιουργεί ο Διάβολος εργασία δια να μη πάνε εις την Εκκλησίαν.

Τας γυναίκας τας βάζει να πλύνουν, να μπαλώσουν, να καθαρίσουν, να μαγειρεύσουν, να σιδερώσουν κ.τ.τ. Και ότι είναι δουλειές του Διαβόλου αυτές και οι άνθρωποι που πράττουν αυτάς όργανα αυτού, αποδεικνύεται από του ότι γίνονται το πρωΐ της Κυριακής και όχι το απόγευμα αυτής.

Ουδείς, απ' όλους αυτούς, που λέγουν ότι έχουν δουλειά την Κυριακήν και δι' αυτό δεν εκκλησιάζονται, το απόγευμα της Κυριακής είναι δεσμευμένος. Όλοι ευκαιρούν· η δυσκολία των είναι βία μέχρι το μεσημέρι, έπειτα είναι ελεύθεροι. Και διατί τους ελευθερώνει ο Διάβολος τότε; Διότι αι Εκκλησίαι ήδη ετελείωσαν, και τώρα τους θέλει δια τας ιδικάς του τελετάς. Έχει γλέντια, έχει σινεμά, έχει θέατρα, έχει περιπάτους, έχει ιπποδρόμους, γήπεδα, ταβέρνας, έρωτας, ραντεβού, πορνείας, μοιχείας, και πάσης φύσεως εργασίας ιδικάς των· Δι' αυτό όλοι αυτοί, που το πρωΐ κατά την ώραν της θείας Λειτουργίας είναι με την φόρμα εις τον κήπον ή εις το σπίτι εργαζόμενοι ως «χρηστοί» οικογενειάρχαι το απόγευμα είναι με το «σκληρό» εις το Σινεμά. Και αυτές, που το πρωΐ κατά την ώραν της θείας Λειτουργίας ήσαν με την ρόμπα εις το πλυσταριό, εις την κουζίνα, εις το σιδηρωτήριον ή εις το κρεββάτι, μετά τας τέσσαρας το απόγευμα είναι έξω μέχρι των πρωινών ωρών. Μάλιστα, αυτή είναι η αλήθεια.

Αλλ' ίσως είπει τις· «Εγώ, κύριοι, εργάζομαι όλας τας Κυριακάς, πρωινός· Τί θα γίνη με μένα;»

Απάντησις· Σεις, κύριε, θα εκκλησιάζεσθε το Σάββατον.

Εις όλας τας πόλεις, αλλά και εις τα χωριά ακόμη, κάθε Σάββατον επιτελείται Θεία Λειτουργία. Εάν είσθε δε εις τας Αθήνας, σας πληροφορούμεν, ότι υπάρχουν Εκκλησίες που λειτουργούν καθημερινώς· ... Ώστε δεν είναι δικαιολογία το ότι είμεθα πρωινοί και εμποδιζόμεθα.

Διότι θα επιτρέψετε ακόμη κάτι; Δεν μας λέτε· Όταν είσθε βάρδεια Κυριακή απόγευμα και θέλετε να πάτε εις ένα γάμο ή εις ένα γλέντι, τί κάνετε; Απλούστατα, παρακαλείτε τον συνάδελφον να κάμη τη βάρδειά σας με την υπόσχεσι να τον διευκολύνητε και σεις εις τυχόν ιδικήν του ανάγκην, ή παρακαλείτε τον προϊστάμενον να σας βάλη πρωϊνόν ή νυκτερινόν, παρ' ότι δεν είναι η βάρδειά σας, δια να είσθε ελεύθερος τας ώρας που θέλετε. Το ίδιο λοιπόν θα πρέπη να πράξητε και

δια τον εκκλησιασμόν σας. Αλλά δυστυχώς μας πλάνα ο Διάβολος, και έχομεν την γνώμην ότι δικαιολογούμεθα εις τα μάτια του Θεού.

Και δια να κλείσωμεν την ένστασιν ταύτην ερωτώμεν ακόμη. Είθισται την ημέραν της εορτής μας να μας δίδουν άδειαν αι υπηρεσίαι, τα αφεντικά μας, άλλοι ολόκληρον την ημέραν και άλλοι την ημισείαν. Και ερωτώμεν· Τίς εζήτησέ ποτε άδειαν το πρωΐ και όχι το απόγευμα; Τίς εζήτησε άδεια το πρωΐ, δια να εκκλησιασθή; Ασφαλώς ουδείς· Όλοι ζητούμε άδεια δια το απόγευμα να δεχθώμεν, τα ψεύτικα «χρόνια πολλά» του κόσμου. Πού να ζητήσωμεν άδειαν δια να πάμε το πρωΐ εις την Εκκλησίαν, να κοινωνήσωμεν την ημέραν της εορτής μας, να παρακαλέσωμεν τον Αγιόν μας ή την Αγίαν μας (εάν πρόκειται περί γυναικών) να μας βοηθήση και να ζητήση από τον Κύριον την άφεσιν των παραπτωμάτων ημών κλπ.;

Όλαι λοιπόν αυταί αι ακαταμάχητοι απαντήσεις κονιορτοποιούν την έντασιν και αποδεικνύουν πονηρούς τους ενισταμένους και να προσέξουν.

(Απόσπασμα εκ του βιβλίου «Άλλο καλός άνθρωπος και άλλο Χριστιανός», Δ. Παναγόπουλος (1916-1982), Εκδόσεις Νεκτ. Παναγόπουλος)